

Sygnatura akt XI C 1506/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 4 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Bojarska

Protokolant: Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lipca 2016r. we W.

sprawy z powództwa D. W.

przeciwko L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce

o zapłatę 1696,11 zł.

I. zasądza od strony pozwanej L. S. C. de S. y (...) Spółki Akcyjnej Oddział w Polsce na rzecz powoda D. W. kwotę 723,80 zł. (jeden tysiąc czterdzieści trzy złote sześćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 297,60 zł. od dnia 13 sierpnia 2013r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. dnia zapłaty;

- od kwoty 131 zł. od dnia 24 lipca 2013r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. dnia zapłaty;

- od kwoty 295,20 zł. od dnia 23 września 2013r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. ustala, że powód wygrał sprawę w 42,67%, szczegółowe rozliczenie kosztów procesu pozostawiając referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt XI C 1506/14

UZASADNIENIE

Powód D. W. wniósł pozew o zasądzenie od strony pozwanej L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce na jego rzecz kwoty 1.696,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 439,05 zł od dnia 13 sierpnia 2013 r., od kwoty 484,62 zł od dnia 27 lipca 2013 r., od kwoty 461,25 zł od dnia 2 sierpnia 2013 r., od kwoty 311,19 zł od dnia 23 września 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż niniejszym pozwem dochodzi zapłaty odszkodowania za 4 szkody komunikacyjne, co do których prawa nabyte zostały w drodze (...) osobnych umów cesji wierzytelności.

Zgodnie z treścią uzasadnienia pozwu pierwsza szkoda powstała w dniu 26 czerwca 2013 r., w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...), będący własnością R. H.. Powód nabył wierzytelność

z powyższego zdarzenia na mocy umowy cesji z dnia 17 lipca 2013 r. Uszkodzony pojazd został przetransportowany do zakładu naprawczego powoda, gdzie w dniach od 26 czerwca 2013 r. do dnia 17 lipca 2013 r. miał być parkowany w oczekiwaniu na decyzję pozwanego co do wyceny pojazdu lub dokonania jego naprawy. Koszt parkowania pojazdu wyniósł zdaniem powoda 703,56 zł (22 dni). Ponadto poszkodowany poniósł koszty przyjęcia pojazdu, dokonania jego oględzin, zgłoszenia szkody oraz wykonania prac biurowych o łącznej wartości 141,45 zł. Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce, zatem powód wystąpił do powyższego podmiotu z roszczeniami z ww. zdarzenia. W odpowiedzi na sprecyzowane roszczenia pozwany wydał decyzję odszkodowawczą w której uznał swoją odpowiedzialność co do zasady jednak zakwestionował część dochodzonych roszczeń. Zakład ubezpieczeń pomimo przyznania zasadności przechowywania pojazdu na parkingu po zdarzeniu przez 22 dni nie zgodził się pokryć całości kosztów kwestionując wysokość stawki dziennej za świadczoną usługę, określając ją na poziomie 15 zł netto, a nie jak to uczynił powód na poziomie kwoty 26 zł netto. Powyższe prowadziło do powstania niedopłaty o równowartości 297,60 zł. Ponadto pozwany odmówił pokrycia kosztów prac biurowych, których wartość oszacowana została na poziomie 141,45 zł. Łącznie niedopłata zdaniem powoda wyniosła 439,05 zł.

Druga szkoda miała miejsce w dniu 11 maja 2013 r. W jej wyniku uszkodzeniu uległ pojazd marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będący własnością M. A.. Powód nabył wierzytelność z powyższego zdarzenia na mocy umowy cesji z dnia 20 maja 2013 r. W tym wypadku również sprawca zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce. Uszkodzony pojazd został przetransportowany przez jego właściciela do zakładu naprawczego powoda, gdzie w dniach od 11 maja 2013 r. do 20 maja 2013 r. był parkowany. Koszt parkowania wyniósł 287,82 zł. Poszkodowany poniósł również koszty związane z pracami biurowymi, przyjęciem i wydaniem pojazdu, zgłoszeniem szkody, oględzinami pojazdu w wysokości - 141,45 zł oraz koszty związane demontażem osprzętu w kwocie 282,90 zł. Wezwany do pokrycia szkody zakład ubezpieczeń wypłacił na rzecz powoda 596,55 zł, uznając za zasadny cały okres parkowania pojazdu (9 dni), twierdząc przy tym, iż koszt takiej usługi wynosić powinien nie 26 zł netto jak twierdził powód, lecz 15 zł netto. W związku z powyższym wypłacono z tytułu parkowania 166,05 zł. Pozwany uznał także również częściowo roszczenie z tytułu demontażu części, która miała nastąpić przed oględzinami w wymiarze 0,5 roboczogodziny przy stawce 100,00 zł, a nie jak twierdził powód (2 godzin przy stawce 115 zł). W tym wypadku pozwany odmówił pokrycia kosztów prac pomocniczych oraz prac biurowych. Łącznie zatem niedobór z tego zdarzenia zdaniem powoda wyniósł 484,62 zł.

Kolejne zdarzenie miało miejsce 8 lipca 2013 r. W wyniku tego wypadku uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będący własnością G. B. (1). Powód nabył wierzytelność z powyższego zdarzenia na mocy umowy cesji z dnia 19 lipca 2013 r. Sprawca zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce. W tym wypadku także przechowywano pojazd na parkingu powoda, a miało to miejsce w okresie od 9 lipca 2013 r. do 19 lipca 2013 r. Koszt takiego przechowania według powoda miał wynosić 319,80 zł. Ponadto zgłoszono również roszczenie z tytułu kosztów prac biurowych na poziomie 141,45 zł. Pozwany niezasadnie zdaniem powoda odmówił spełnienia świadczenia wskazując, iż nie należą one do normalnych następstw szkody.

Czwarta szkoda powstała w dniu 14 sierpnia 2013 r. W jej wyniku uszkodzeniu uległ pojazd marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którego właścicielem jest M. R.. Powód nabył wierzytelność z powyższego zdarzenia na mocy umowy cesji z dnia 9 września 2013 r. W tym wypadku także ochrony ubezpieczeniowej sprawcy zdarzenia udzielał zakład (...) de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce. Uszkodzony pojazd zdaniem powoda także przechowywany był na jego parkingu w okresie od 14 sierpnia 2013 r. do 6 września 2013 r. (23 dni) co wygenerowało koszt na poziomie 735,54 zł. Ponadto poszkodowany poniósł także koszty związane z pracami biurowymi w wysokości 141,45 zł. Zakład ubezpieczeń wobec zgłoszonych roszczeń wypłacił na rzecz powoda kwotę 565,80 zł uznając zasadność przechowania pojazdu na parkingu powoda przez 23 zł jednak przy stawce 20 zł za dobę. Powyższe prowadziło zdaniem powoda do zaniżenia odszkodowania na poziomie 295,20 zł. Pozwany odmówił także wypłaty odszkodowania w związku z prowadzonymi czynnościami biurowymi na poziomie 141,45 zł.

Zdaniem powoda w toku likwidacji szkód z dnia 26 czerwca 2013 r., 11 maja 2013 r. oraz 14 sierpnia 2013 r. doszło do niezasadnego zaniżenia należnego świadczenia, a przypadku szkody z dnia 8 lipca 2013 r. do niezasadnej odmowy spełnienia świadczenia przez pozwanego. Powód domagał się zatem łącznego zwrotu należnych świadczeń w częściach, w których zakład ubezpieczeń odmówił powodowi wypłaty należnych w jego ocenie świadczeń.

Powód podkreślał przy tym, że w przypadku szkód, w których pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i nie kwestionował czasu, w którym pojazdy były przechowywane na parkingu powoda, dochodziło do nienależnego obniżenia stawki za świadczoną usługę poniżej średniej rynkowej kształtującej się na poziomie 26,00 zł.

Powód twierdził także, iż czas poświęcony na prace biurowe oraz organizacyjne, w które zaangażowani byli jego pracownicy również winien zostać opłacony z ubezpieczenia oc sprawców zdarzeń. Podobnie jak przechowywanie pojazdu i oględziny pojazdu - koszty prac biurowych pozostają bowiem w bezpośrednim związku z wypadkiem, za którego skutki odpowiada zakład ubezpieczeń. Należało zatem zdaniem powoda w przypadku zgłoszonych szkód wpłacić każdorazowo po 141,50 zł – z tego tytułu.

Wedle twierdzeń pozwu zakład ubezpieczeń także niezasadnie dopuścił się w przypadku szkody z dnia 11 maja 2013 r. zaniżenia odszkodowania związanego z powstałym kosztem demontażu części do oględzin. Podobnie jak w przypadku prac biurowych powód akcentował, iż czynności związane z demontażem absorbują zasoby ludzkie na pewien czas, stąd należy jest zwrot wynagrodzenia za wykonywane prace. Stawka 115 zł – za godzinę pracy nie jest zdaniem powoda zawyżona i odpowiada cenom za tego rodzaju usługi na rynku lokalnym, dlatego też i w tym wypadku ubezpieczyciel niezasadnie zaniżył stawkę do poziomu 100 zł – uznając ponadto, iż praca winna być wykonana w pół godziny.

W dniu 26 maja 2016 r. wydany został przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający w całości żądanie pozwu.

W ustawowym terminie pozwany wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od strony powodowej na jej rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany nie kwestionował opisanych okoliczności związanych z zaistnieniem wypadków powołanych w pozwie, a także podanych w pozwie okoliczności związanych z likwidacją poszczególnych szkód. Niemniej roszczenia powoda sprecyzowane w pozwie zdaniem pozwanego były niezasadne.

W pierwszej kolejności pozwany wskazał, iż w niniejszej sprawie powód – cesjonariusz wierzytelności odszkodowania - jest podmiotem profesjonalnie zajmującym się nie tylko przechowywaniem pojazdów oraz ich naprawą, lecz także skupem wierzytelności i dochodzeniem roszczeń odszkodowawczych co prowadzi do sytuacji w której powód najpierw ma wpływ na wysokość kosztów (rozmiar szkody), a następnie przyjmuje na siebie roszczenie o naprawienie tejże szkody. Powyższe samo w sobie nie jest bezprawne, jednak w ocenie pozwanego winno rzutować na ocenę zasadności poszczególnych roszczeń w kontekście niezbędności powstałych kosztów.

Odnosząc się do roszczeń o zwrot kosztów prac biurowych przy likwidacji szkody oraz świadczonej usługi parkingowej, pozwany twierdził, iż koszty te w sensie prawnym nigdy nie powstały, gdyż poszkodowani, kosztów powyższych nie ponieśli. Zdaniem pozwanego koszty te dotyczą jedynie samej działalności prowadzonej przez powoda co też dyskwalifikuje je spod zakresu pojęcia szkody. Co więcej skorzystanie z pomocy pełnomocnika w postępowaniu likwidacyjnym (przesądowym) może podlegać zwrotowi wyłącznie w wyjątkowych wypadkach i jedynie w sytuacji, kiedy zostały one poniesione rzeczywiście. Nie pozostają one bowiem w normalnym związku ze zdarzeniem szkodowym.

Pozwany zarzucił także, iż działania powoda, zamiast prowadzić do obniżenia rozmiaru szkody prowadziły do jej eskalacji. W tym kontekście pozwany sugerował, iż powód zamiast współpracować z należyłą starannością z pozwanym proponował poszkodowanym nieuzasadnione względami ekonomicznymi usługi polegające na przechowaniu pojazdu, lub świadczeniu pomocy przy dochodzeniu roszczeń odszkodowawczych.

Zdaniem pozwanego także stosowana przez powoda stawka dziennej opłaty za przechowywanie pojazdu na parkingu w kwocie 26 zł netto + VAT była stanowczo za wysoka. W obrębie terenu powiatu (...) cena takiej usługi kształtować się powinna na poziomie 15 zł netto.

Odnosząc się do kosztów przechowania pojazdu marki F. (...) – pozwany zauważył, iż ten pojazd przechowywany był na parkingu powoda przez okres 10 dni, a następnie bez wykonania napraw został on zabrany z parkingu przez samego poszkodowanego (G. B. (1)). Powyższe świadczyło o braku logicznego uzasadnienia dla wyświadczonej przez powoda usługi i determinowało oddalenie roszczenia.

Wreszcie odnosząc się do zastosowanej stawki godzinowej oraz ilości czasu potrzebnego na przeprowadzenie prac demontażowych w przypadku samochodu marki B. (...) należącego do poszkodowanego M. A. – pozwany podniósł zastosowanie zawyżonej (nie przystającej do lokalnego rynku) stawki roboczogodziny, a nadto nie wykazanie przez powoda, iż prace demontażowe trwały w rozpatrywanym przypadku, aż 2 godziny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. W. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...)S. zarejestrowaną w centralnej ewidencji i informacji o działalności gospodarczej, której przedmiotem jest między innymi naprawa maszyn i urządzeń, świadczenie usług transportowych, renowacja i naprawa samochodów oraz działalność usługowa wspierająca transport.

bezsporne

W dniu 26 czerwca 2013 r., miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...) będący własnością R. H.. Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce.

bezsporne, a nadto dowód:

- akta szkody, w tym dokumentacja fotograficzna k. 556-567 oraz notatka informacyjna

o zdarzeniu drogowym k. 529;;

W dniu 26 czerwca 2016 r. D. W. zawarł z R. H. umowę zlecenia naprawy / przechowania, na mocy której D. W. zobowiązał się wykonać naprawę pojazdu marki A. (...), dokonać jego przechowania oraz zgłoszenia szkody do odpowiedzialnego za wypadek zakładu ubezpieczeń. Rozliczenie pomiędzy stronami miało odbyć się bezgotówkowo. Następnie D. W. nabył od R. H. wierzytelność w zakresie kosztów wynikających z faktury VAT nr (...) a powstałych w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 26 czerwca 2013 r. z tytułu ubezpieczenia oc na mocy umowy cesji z dnia 17 lipca 2013 r.

dowód:

- umowa zlecenie naprawy/przechowania k.10,

- umowa przelewu wierzytelności k. 9

Uszkodzony pojazd marki A. (...) został przetransportowany do zakładu naprawczego powoda położonego w miejscowości W. przy ul. (...), gdzie pozostawał w dniach od 26 czerwca 2013 r. do dnia 17 lipca 2013 r. W związku ze świadczoną usługą powód w dniu 17 lipca 2013 r. wystawił fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 4.092,21 zł brutto. Faktura obejmowała pięć pozycji w tym usługę pomocy drogowej – 369 zł brutto, opłatę za przechowanie pojazdu w dniach od 2013-06-26 – do 2013-07-17 – 703,56 zł brutto, opłatę za prace biurowe – 141,45 zł brutto, usługę pomocy drogowej z dnia 17-07.2013 r. - 369 zł brutto oraz opłatę za dzierżawę samochodu marki A. – 2.509,20 zł brutto. W związku z wystawioną fakturą powód domagał się zapłaty od ubezpieczyciela świadczenia na łącznym poziomie 4.092,21 zł.

bezsporne, a nadto dowód:

- faktura VAT (...), k.11

Na mocy decyzji z dnia 13 sierpnia 2013 r. zakład (...) de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce przyznał na rzecz D. W. odszkodowanie w kwocie 1.143,90 zł. Na powyższe kwotę składały się: świadczenie z tytułu zwrotu holowania pojazdu na poziomie - 738 zł oraz świadczenie z tytułu zwrotu kosztów odpłatnego przechowania pojazdu na poziomie kwoty - 405,90 zł. Od powyższej decyzji D. W. złożył w dniu 30 października 2013 r. odwołanie, w którym domagał się uzupełnienia świadczeń w brakującej wysokości 2.948,31 zł. Na mocy decyzji z dnia 25 listopada 2013 r. zakład ubezpieczeń przyznał na rzecz D. W. dalszą kwotę 2.509,20 zł z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego zgodnie z fakturą (...).

dowód:

- decyzja ubezpieczeniowa z dnia 13 sierpnia 2013 r. k.13,

- odwołanie od decyzji z dnia 30 października 2013 r. k.14,

- decyzja ubezpieczeniowa z dnia 15 listopada 2013 r. k.15,

W dniu 11 maja 2013 r., miała miejsce kolizja drogowa w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki **B.** o nr rejestracyjnym (...) będący własnością M. A.. Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce.

bezsporne, a nadto dowód:

- akta szkody, w tym dokumentacja fotograficzna k. 440-456 oraz notatka informacyjna

o zdarzeniu drogowym k. 409;

W dniu 11 maja 2013 r. D. W. zawarł z M. A. umowę zlecenia naprawy/przechowania, na mocy której D. W. zobowiązał się do przechowania uszkodzonego pojazdu marki B.. Rozliczenie pomiędzy stronami miało odbyć się bezgotówkowo. Następnie D. W. nabył od M. A. wierzytelność w zakresie kosztów wynikających z faktury VAT nr (...) a powstałych w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 11 maja 2013 r. na mocy umowy cesji z dnia 20 maja 2013 r.

dowód:

- umowa zlecenie naprawy/przechowania k.18,

- umowa przelewu wierzytelności k. 17,

Uszkodzony pojazd marki B. pozostawał w dniach od 11 maja 2013 r. do dnia 20 maja 2013 r. na parkingi należącym do powoda. Nie wykonano demontażu pojazdu do oględzin. W związku ze świadczoną usługą (...) w dniu 20 maja 2013 r. wystawił fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 1.081,17 brutto. Faktura obejmowała cztery pozycje w tym: opłatę za usługę pomocy drogowej – 369 zł brutto, opłatę za przechowanie pojazdu w dniach od 2013-05-11 – do 2013-05-20 – 287,82 zł brutto, opłatę za przyjęcie i wydanie pojazdu do warsztatu wraz ze zgłoszeniem szkody do TU – 141,45 zł brutto oraz opłatę za demontaż części do oględzin – 282,90 zł. W związku z wystawioną fakturą powód domagał się zapłaty od ubezpieczyciela świadczenia na łącznym poziomie 1.061,17 zł.

bezsporne, a nadto dowód:

- faktura VAT (...), k.19,

- opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej P. S. (1) k- 675;

Na mocy decyzji z dnia 24 lipca 2013 r. zakład (...) de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce przyznał na rzecz D. W. odszkodowanie o równowartości 596,55 zł. Na powyższe kwotę składały się: świadczenie z tytułu zwrotu kosztów odpłatnego przechowania pojazdu na poziomie kwoty 166,05 zł, świadczenie związane z usługą pomocy drogowej na poziomie kwoty 369,00 zł oraz świadczenie z tytułu demontażu części do oględzin na poziomie kwoty 61,50 zł.

dowód:

- decyzja ubezpieczeniowa z dnia 24 lipca 2013 r. k.21,
- decyzja ubezpieczeniowa z dnia 13 listopada 2013 r. k.22,

W dniu 8 lipca 2013r. miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki **F. (...)** o nr rejestracyjnym (...) będący własnością G. B. (1). Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce.

bezsporne, a nadto dowód:

- akta szkody, w tym dokumentacja fotograficzna k. 206-287 oraz notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym k. 285;

W dniu 9 lipca 2013 r. D. W. zawarł z G. B. (1) umowę zlecenia naprawy/ przechowania, na mocy której D. W. zobowiązał się do przechowania uszkodzonego pojazdu marki F. (...). Rozliczenie pomiędzy stronami miało odbyć się bezgotówkowo. Następnie D. W. nabył od G. B. (1) wierzytelność w zakresie kosztów wynikających z faktury VAT nr (...) a powstałych w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 8 lipca 2013 r. na mocy umowy cesji z dnia 19 lipca 2013 r.

dowód:

- umowa zlecenie naprawy/przechowania k 24,233,
- umowa przelewu wierzytelności k. 23,232,

Uszkodzony pojazd marki F. (...) pozostawał w dniach od 9 lipca 2013 r. do dnia 19 lipca 2013 r. na parkingu należącym do powoda. W dniu 19 lipca 2013r. G. B. (1) odebrał uszkodzony pojazd od powoda i w miejscu zamieszkania oczekiwał na decyzję strony pozwanej. G. B. (1) uszkodzonym pojazdem dojechał do warsztatu w miejscu zamieszkania, gdzie dokonał naprawy pojazdu – uszkodzony był jedynie zderzak. W związku ze świadczoną usługą (...) w dniu 19 lipca 2013 r. wystawił fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 461,25 brutto. Faktura obejmowała dwie pozycje w tym: opłatę za przechowanie pojazdu w dniach od 9 lipca 2013r. do 19 lipca 2013 – 319,80 zł brutto, opłatę za przyjęcie i wydanie pojazdu do warsztatu wraz ze zgłoszeniem szkody do TU – 141,45 zł brutto. W związku z wystawioną fakturą powód domagał się zapłaty od ubezpieczyciela świadczenia na łącznym poziomie 461,25 zł.

bezsporne, a nadto dowód:

- faktura VAT (...), k.25,
- zeznania świadka G. B. (1) k – 659-660;

Na mocy decyzji z dnia 2 sierpnia 2013 r. zakład (...) de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce odmówił refundacji faktury VAT nr (...) wskazując, że w ocenie strony pozwanej koszt przechowywania pojazdu marki F. (...) nr rej. (...) oraz usługi opisanej w fakturze a opiewającej na kwotę 141,45 zł brutto nie należą do normalnych następstw szkody.

dowód:

- pismo strony pozwanej z dnia 2 sierpnia 2013r. k – 26

W dniu 14 sierpnia 2013r. miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki B. o nr rejestracyjnym (...) będący własnością M. R.. Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce.

bezsporne, a nadto dowód:

- akta szkody, w tym dokumentacja fotograficzna k. 108-121 oraz oświadczenie sprawcy szkody k. 194;

W dniu 14 sierpnia 2013 r. D. W. zawarł z M. R. umowę zlecenia naprawy/przechowania, na mocy której D. W. zobowiązał się do przechowania uszkodzonego pojazdu marki B.. Rozliczenie pomiędzy stronami miało odbyć się bezgotówkowo. Następnie D. W. nabył od M. R. wierzytelność w zakresie kosztów wynikających z faktury VAT nr (...) a powstałych w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 14 sierpnia 2013 r. na mocy umowy cesji z dnia 9 września 2013 r.

dowód:

- umowa zlecenia naprawy/przechowania k.29,

- umowa przelewu wierzytelności k. 28,

Uszkodzony pojazd marki B. pozostawał w dniach od 14 sierpnia 2013 r. do dnia 9 września 2013 r. na parkingu należącym do powoda. W związku ze świadczoną usługą (...) w dniu 9 września 2013 r. wystawił fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę (...),79 brutto. Faktura obejmowała pięć pozycji w tym: dwie opłaty za usługę pomocy drogowej – po 369 zł brutto , opłatę za przechowanie pojazdu w dniach od 14 sierpnia 2014r. do 6 września 2013r. – 735,54zł brutto, opłatę za przyjęcie i wydanie pojazdu do warsztatu wraz ze zgłoszeniem szkody do TU – 141,45 zł brutto, dzierżawę pojazdu zastępczego – w kwocie 3394,80 zł. brutto.

bezsporne, a nadto dowód:

- faktura VAT (...) wraz z korektą , k.30-31,

Zakład (...) de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce przyznał na rzecz D. W. odszkodowanie o równowartości 4 698,60 zł. Strona pozwana z tytułu przechowywania uszkodzonego pojazdu uznała zasadny okres przechowywania jednakże wypłacić odszkodowanie obniżając stawkę najmu z 26 zł. netto do 20 zł. netto, wypłacając z tego tytułu 565,80 zł.; powstała niedopłata w kwocie 295,20 zł. Strona pozwana nie uwzględniła także kosztów czynności pomocniczych w kwocie 141,45 zł. Łączna niedopłata wyniosła 311,19 zł.

dowód:

- decyzja ubezpieczeniowa z dnia 23 września 2013 r. k.33,

Średnia stawka dobowo za parkowanie (przechowywanie) samochodu osobowego na terenie miasta W. mieści się w granicach 24,60 zł – 36,00 zł. brutto. Za czynności związane z oględzinami a polegające na zaprowadzeniu do pojazdu, otworzeniu pojazdu, otwarciu maski silnika, obecność przy oględzinach stosowana jest stawka 0,5 (...).

dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej P. S. (2) k – 675.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało częściowo na uwzględnienie.

Zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nakłada na ubezpieczyciela obowiązek naprawienia szkody w sytuacji wystąpienia wskazanego w przedmiotowej umowie wypadku. Odpowiedzialność ubezpieczyciela względem poszkodowanego oparta jest na wiążącej umowie z ubezpieczającym. Przesłanką zatem powstania

obowiązku świadczenia przez ubezpieczyciela z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (art. 822 § 1 k.c.) jest stan odpowiedzialności cywilnej ubezpieczającego za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej. Zgodnie bowiem z dyspozycją przytoczonego przepisu przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Zgodnie z § 2 art. 822 umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody o których mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. W oparciu zaś o § 4 uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Przesłankami odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego, które warunkują powstanie obowiązku naprawienia szkody w rozumieniu przepisów reżimu deliktowego są: szkoda rozumiana jako doznany uszczerbek w dobrach osoby poszkodowanej, zdarzenie wywołujące szkodę pojmowane jako działanie lub zaniechanie określonego działania, jak również związek przyczynowy pomiędzy szkodą, a zdarzeniem. Pierwsza grupa przepisów na której oparta została odpowiedzialność w przedmiotowej sprawie to odpowiedzialność na zasadzie winy. Zgodnie z dyrektywą przepisu art. 415 k.c., kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Przytoczony przepis statuuje więc zasadę winy przyznając jej pierwszeństwo przed innymi zasadami odpowiedzialności. Jednocześnie możliwość przypisania winy uwarunkowana jest ustaleniem zaistnienia wszystkich trzech przesłanek odpowiedzialności, a więc wystąpienia szkody, zdarzenia oraz zaistnienia związku przyczynowego pomiędzy szkodą, a zdarzeniem. Przy czym zdarzenie wywołujące szkodę z którym ustawa wiąże odpowiedzialność sprawcy rozumiany jest jako czyn własny noszący znamiona winy w znaczeniu obiektywnym. Oznacza to bezprawność postępowania, zatem działanie bądź też zaniechanie, które narusza określone reguły postępowania (nakazy albo zakazy), jak również w znaczeniu subiektywnym, czyli wadliwością działania sprawcy: wyrażający stronę podmiotową związaną z elementem przewidywania i skutku. Zgodnie z dyspozycją art. 6 k.c. ciężar dowodu co do wszystkich wskazanych powyżej przesłanek spoczywa na stronie powodowej.

Nadmienić należy, iż w przypadku samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego ustawodawca wprowadził zaostrzony reżim odpowiedzialności oparty na zasadzie ryzyka (art. 436 k.c.). Jednakże § 2 wskazanego przepisu przewiduje, iż w sytuacji zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód wyłącznie na zasadach ogólnych, a więc odpowiedzialność tych podmiotów oparta jest na zasadzie winy.

Mając powyższe na uwadze w przedmiotowej sprawie podstawą rozstrzygnięcia były przepisy dotyczące odpowiedzialności na zasadzie winy i w przedstawionym zakresie należało dokonać oceny odpowiedzialności cywilnej uczestników zdarzenia, a zatem pośrednio również odpowiedzialność ubezpieczyciela występującego w niniejszej sprawie w charakterze strony pozwanej.

Okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowego powództwa, w szczególności odnoszące się do odpowiedzialności strony pozwanej za powstałe w wyniku zdarzeń komunikacyjnych szkody, jak również uprawnienie powoda do dochodzenia roszczeń z tego tytułu były bezsporne. Sporna pomiędzy stronami była natomiast wysokość odszkodowania w odniesieniu:

- do szkody dotyczącej pojazdu marki A. (...) nr rej. (...) - w zakresie 439,05 zł., w tym kwoty 141,45 zł. z tytułu prac biurowych związanych z rozpoczęciem i monitorowaniem przebiegu postępowania likwidacyjnego, przygotowaniem , obsługą i przepływem dokumentacji szkodowej, wydaniem i przyjęciem pojazdu, pomocy dla rzeczoznawcy przy oględzinach pojazdu oraz kwoty 297,60 zł. wynikającej z różnicy spowodowanej obniżeniem przez stronę pozwaną dobowej stawki za przechowanie auta z 26 zł. netto do 15 zł. netto;

- do szkody dotyczącej pojazdu marki B. (...) nr rej. (...) - w zakresie 484,62 zł. w tym kwoty 141,45 zł. z tytułu prac biurowych związanych z rozpoczęciem i monitorowaniem przebiegu postępowania likwidacyjnego, przygotowaniem , obsługą i przepływem dokumentacji szkodowej, wydaniem i przyjęciem pojazdu, pomocy dla rzeczoznawcy przy

ogłędzinach pojazdu, kwoty 121,77 zł. wynikającej z różnicy spowodowanej obniżeniem przez stronę pozwaną dobowej stawki za przechowanie auta z 26 zł. netto do 15 zł. netto oraz kwoty 221,40 zł. wynikającej z różnicy spowodowanej obniżeniem z 2 rbg do 0,5 rbg kosztów demontażu i ogłędzin auta oraz obniżonej przez stronę pozwaną stawki za w/w prace z 115 zł. netto do 100 zł. netto;

- do szkody dotyczącej pojazdu marki F. (...) nr rej. (...) - w zakresie 461,25 zł., w tym kwoty 141,45 zł. z tytułu prac biurowych związanych z rozpoczęciem i monitorowaniem przebiegu postępowania likwidacyjnego, przygotowaniem, obsługą i przepływem dokumentacji szkodowej, wydaniem i przyjęciem pojazdu, pomocy dla rzeczoznawcy przy ogłędzinach pojazdu oraz kwoty 319,80 zł. wynikającej z dobowej stawki za przechowanie auta;

- do szkody dotyczącej pojazdu marki B. nr rej. (...) - w zakresie 311,19 zł., w tym kwoty 141,45 zł. z tytułu prac biurowych związanych z rozpoczęciem i monitorowaniem przebiegu postępowania likwidacyjnego, przygotowaniem, obsługą i przepływem dokumentacji szkodowej, wydaniem i przyjęciem pojazdu, pomocy dla rzeczoznawcy przy ogłędzinach pojazdu oraz różnicy wynikającej z dobowej stawki za przechowanie auta.

W odniesieniu do żądań powoda wskazać należy, że odpowiedzialność strony pozwanej za szkodę znajduje podstawę w art. 822 k.c., świadczenie ubezpieczyciela obejmuje natomiast obowiązek zapłaty sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.), natomiast wysokość odszkodowania ustalona winna być zgodnie z art. 363 k.c.

Zgodnie z zasadą pełnej kompensaty poniesionej szkody, wyrażonej w art. 361 § 2 k.c., poszkodowany może domagać się od odpowiedzialnego podmiotu (ubezpieczyciela) odszkodowania, które obejmuje straty, jakie poszkodowany poniósł. W takim przypadku naprawienie szkody ma zapewnić całkowitą kompensatę uszczerbku jakiego doznał poszkodowany.

W odniesieniu do kwoty odszkodowania w odniesieniu do szkody dotyczącej pojazdu marki A. (...) nr rej. (...) - w zakresie 439,05 zł., na uwzględnienie zasługuje jedynie żądanie odszkodowania w zakresie kwoty 297,60 zł. – w odniesieniu do kosztów przechowywania pojazdu przy zastosowaniu stawki dobowej obowiązującej u powoda. Powód żądał zwrotu tej kwoty wskazując, że konieczność przechowania pojazdu i związane z tym koszty pozostają w ścisłym związku przyczynowym ze zdarzeniem powodującym szkodę w rozumieniu art. 361 kc. Strona pozwana nie przeczyła powyższemu jednakże uznała, że zastosowanie winna mieć stawka 15 zł. netto za dobę. Stanowisko strony pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd przyjął, w oparciu o opinię biegłego P. S.- uznając ją za rzetelną, która to opinia ostatecznie nie była kwestionowana przez strony, że dobową stawką zastosowaną przez powoda - 26 zł. netto mieściła się w średniej stawce przechowywania uszkodzonego pojazdu obowiązującej na terenie W.. W pozostałym zakresie powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. W ocenie Sądu powód, profesjonalnie zajmujący się działalnością gospodarczą polegającą m.in. na przechowywaniu uszkodzonych aut, koszty przechowywania winien zawrzeć w stawce dobowej za przechowanie, tym bardziej, że jak wynika z akt sprawy zarówno w odniesieniu do przedmiotowej szkody a także szkód dotyczących pozostałych pojazdów, zastosowana stawka za wymienione czynności to ryczałt, nie pozwalający na dokonanie oceny, co konkretnie składa się na kwotę 141,45 zł. brutto. Niezależnie od powyższego powód domagał się zasądzenia od strony pozwanej ustawowych odsetek od kwot należnego odszkodowania. Przed oceną zgłoszonego przez powoda żądania zawartego w pozwie w pierwszej kolejności należy odnieść się do przepisów regulujących termin, w którym strona pozwana zobowiązana jest przeprowadzić postępowanie likwidacyjne i wypłacić osobie uprawnionej odszkodowanie. Zgodnie z dyspozycją art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Przytoczony przepis jest więc podstawą orzeczenia odsetek od dochodzonej należności głównej. Natomiast zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W odniesieniu do przedmiotowej szkody stron pozwana już w dniu 13 sierpnia 2013r. wydała decyzję o wypłacie części

odszkodowania. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał za zasadne żądanie powoda co do zasądzenia ustawowych odsetek od liczonych od dnia 13 sierpnia 2013r.

W odniesieniu do odszkodowania w zakresie szkody dotyczącej pojazdu marki B. (...) nr rej. (...) - w zakresie 484,62 zł. na uwzględnienie zasługuje żądanie odszkodowania w zakresie kwoty 121,77 zł. – w odniesieniu do kosztów przechowywania pojazdu przy zastosowaniu stawki dobowej obowiązującej u powoda. Powód, żądając zwrotu tej kwoty wskazał, podobnie jak w odniesieniu do szkody dotyczącej pojazdu marki A. (...) nr rej. (...), że konieczność przechowania pojazdu i związane z tym koszty pozostają w ścisłym związku przyczynowym ze zdarzeniem powodującym szkodę w rozumieniu art. 361 kc. Strona pozwana również w tym przypadku nie przeczyła powyższemu jednakże uznała, że zastosowanie winna mieć stawka 15 zł. netto za dobę. Stanowisko strony pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd przyjął, w oparciu o opinię biegłego P. S.- uznając ją za rzetelną, która to opinia ostatecznie nie była kwestionowana przez strony, że dobową stawką zastosowaną przez powoda - 26 zł. netto mieściła się w średniej stawce przechowywania uszkodzonego pojazdu obowiązującej na terenie W..

Powód domagał się zasądzenia także kwoty 221,40 zł. wynikającej z różnicy spowodowanej obniżeniem z 2 rbg do 0,5 rbg kosztów demontażu i oględzin auta oraz obniżonej przez stronę pozwaną stawki za w/w/ prace z 115 zł. netto do 100 zł. netto. Żądanie zasługuje na uwzględnienie jedynie częściowo – w zakresie kwoty 9,22 zł. Jak wynika z opinii biegłego pojazd nie był rozmontowywany do oględzin; takie twierdzenia biegłego znajdują poparcie w dokumentacji fotograficznej dotyczącej szkody w pojeździe marki B. (...) nr rej. (...). Jak wskazał biegły, za czynności związane z oględzinami a polegające na zaprowadzeniu do pojazdu, otwarciu pojazdu, otwarciu maski silnika, obecność przy oględzinach stosowana jest stawka 0,5 rbg i słusznie strona pozwana taką stawkę zastosowała, jednakże bezpodstawnie w ocenie Sądu obniżyła średnią stawkę cenową rbg ze 115 zł. netto zastosowaną przez powoda do stawki 100 zł. netto, nie uzasadniając swojej decyzji w tym przedmiocie. Wobec powyższego powodowi należna jest kwota 9,22 zł. stanowiąca wyrównanie w kwocie brutto do stawki przez niego stosowanej za 0,5 rbg. (115 zł. netto to 141,45 zł. brutto, po podzieleniu na połowę daje kwotę 70,72 zł. a skoro powód otrzymał już kwotę 61,50 zł. z tego tytułu, należna mu jest różnica czyli 9,22 zł. brutto. W pozostałym zakresie, w odniesieniu do kwoty 141,45 zł., żądanie pozwu nie zasługuje na uwzględnienie a zważania w tym zakresie należy są tożsame, jak w odniesieniu do szkody związanej z pojazdem marki A. (...). Podobnie odnośnie rozstrzygnięcia w zakresie ustawowych odsetek; strona pozwana decyzję w zakresie odszkodowania wydała w dniu 24 lipca 2013r. zatem Sąd uznał za zasadne żądanie powoda co do zasądzenia ustawowych odsetek od liczonych od dnia 13 sierpnia 2013r.

W odniesieniu do kwoty odszkodowania w odniesieniu do szkody dotyczącej pojazdu marki B. (...) nr rej. (...) - na uwzględnienie zasługuje jedynie żądanie odszkodowania w zakresie kwoty 295,20 zł. – w odniesieniu do kosztów przechowywania pojazdu przy zastosowaniu stawki dobowej obowiązującej u powoda. Powód żądał zwrotu tej kwoty wskazując, że konieczność przechowania pojazdu i związane z tym koszty pozostają w ścisłym związku przyczynowym ze zdarzeniem powodującym szkodę w rozumieniu art. 361 kc. Strona pozwana nie przeczyła powyższemu jednakże uznała, że zastosowanie winna mieć stawka 20 zł. netto za dobę. Co do zastosowanej i należnej powodowi stawki zważania są tożsame jak w odniesieniu do szkody związanej z pojazdem marki A. (...). Podobnie odnośnie rozstrzygnięcia w zakresie ustawowych odsetek. W odniesieniu do przedmiotowej szkody stron pozwana już w dniu 23 września 2013r. wydała decyzję o wypłacie części odszkodowania. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał za zasadne żądanie powoda co do zasądzenia ustawowych odsetek od liczonych od tego dnia.

W odniesieniu do odszkodowania w związku ze szkodą w pojeździe marki F. (...) nr rej. (...) - w zakresie 461,25 zł., żądanie nie zasługuje na uwzględnienie. Powód żądał zwrotu tej kwoty wskazując, że poszkodowany przechowywał pojazd powoda oczekując na decyzje strony pozwanej co do wypłaty odszkodowania. W celu minimalizacji szkody w dniu 19 września 2013r. poszkodowany odjechał uszkodzonym pojazdem z parkingu powoda i dojechał do swojego miejsca zamieszkania, gdzie naprawił samochód w miejscowym warsztacie. Słuchany w charakterze świadka poszkodowany G. B. (2) nie potrafił wyjaśnić, z jakich przyczyn przechowywał pojazd na parkingu powoda, zwłaszcza, że pojazd miał uszkodzony jedynie błotnik i samodzielnie w dniu 19 września 2013r. dojechał nim do miejsca zamieszkania. Należy zwrócić uwagę, że oględziny pojazdu odbyły się w dniu 10 lipca 2013r., 29 lipca 2013r. sporządzono kalkulację szkody i wydano decyzję o przyznaniu odszkodowania a wypłacono je w dniu 1 sierpnia

2013r., tak więc poszkodowany, wbrew twierdzeniom powoda, nie przechowywał pojazdu oczekując na decyzję strony pozwanej co do wypłaty odszkodowania, gdyż zabrał pojazd przed wydaniem tej decyzji i nie naprawiał pojazdu u powoda. Tym samym brak było powodów do przechowywania pojazdu na parkingu powoda a zatem, jak słusznie podnosi strona pozwana, koszty przechowywania pojazdu a także koszty prac biurowych w zryczałtowanej wysokości 141,45 zł. w tym przypadku nie pozostają w ścisłym związku przyczynowym ze zdarzeniem powodującym szkodę w rozumieniu art. 361 kc.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w pkt I i II wyroku. O kosztach orzeczono na zasadzie art. 100 kpc i art. 108 kpc, biorąc pod uwagę wynik sporu.